

00 **premi Joves arquitectes**
88 *young architects price*

+ X - minimalismo

1998, fi del mil·lenni, època de transformacions que succeixen a una velocitat inimaginable que superen el coneixement de l'home. La era tecnològica, la saturació d'imatges, el consum embogit i la recerca de la felicitat a través d'un món material, més enllà de donar-li un sentit transcendent a la vida de l'ésser humà, el submergeix a un món sense significats.

Pre-ocupació Por de l'home al buit.

El neguit de pensar en combregar en la solitud, prop de saturar d'elements l'espai.

Contaminant d'objectes superflus constantment es troba malmès sensorialment.

Ocupació Un espai amb els mínims elements que revelen la seva màxima expressió.

Entendre el silenci dels sons i l'espai gairebé buit d'objectes però immers a múltiples sensacions; és reviu els sentits.

La recerca del treball preten trobar la viabilitat de la simplicitat voluntària com a forma de vida.

A l'art, aquesta necessitat s'aproxima a les corrents anomenades minimalistes, que retornen a un grau zero per construir una estètica amb el mínim de significats.

Així i tot, aquesta no ha de ser entesa com una simple tendència o moda, sinó com una filosofia de vida; una recerca de l'essència de l'existència.

En un món complex, l'espai amb allò bàsic evita tota distracció de superficialitat, transmet un sentiment de llibertat que desperta la nostra ment i els nostres sentits, per així poder experimentar allò meravellós de l'espai, la matèria que el conforma i la llum que el penetra.

ROZANA MONTIEL (Mexico City, 1972). Degree in Architecture from the Universidad Iberoamericana, Mexico City, 1995. Master's degree in architecture: Critique and project, ETSAB, Barcelona, 1998-1999. Postgraduate workshop on John Hejduk's Guardiola House, Barcelona, 1999. Lecture at the ITESM university on the work of Alvar Aalto, Mexico, 2000. Lecturer in the Architecture Workshop at the Universidad Iberoamericana, Mexico, 2000. She collaborated on the book of the Auguste Rodin exhibition at the Palacio de Bellas Artes, Mexico, 1995. Worked in the office of Diego Villaseñor Arquitecto y Asociados, 1996-1998. Universidad Iberoamericana Prize for her theoretic investigation project "+x-", Mexico, 1998. Founder of the Accubo architecture office, Mexico, 2000. Awarded the FONCA grant, Mexico, 2000.

Es busca suprimir allò redundant i romandre únicament amb allò que demostrï el seu valor.

Un aïllament voluntari del caos quotidià.

Per tant, aquest estudi aprofundeix en la recerca d'allò essencial a través d'una revisió de les diferents corrents artístiques per aconseguir un millor coneixement de l'espai arquitectònic.

Creacions artístiques L'exploració de possibilitats de simplicitat formal i d'abstracció han existit al llarg de la història.

Tot i això, és a principis del segle 20 quan es defineixen més concretament expressions reduccionistes i austeres.

L'objecte o l'espai creat es limitava al mínim nombre d'elements. Es comença a qüestionar el significat de l'art.

Bidimensió – tridimensió A mitjans de segle, buscant una reducció formal, sorgeix l'expressionisme abstracte. Artistes com Mark Rothko s'expressen a través d'obres bidimensionals de gran format, on plasmaren una reductiva sublimitat.

La culminació d'aquesta tendència dona com a resultat, als anys 60, a la corrent artística anomenada minimalisme, que fa referència a objectes tridimensionals, amb gran rigor geomètric, on els objectes eren simples, irreductibles i irrefutables.

Amb la pintura, els artistes, es fonamentaven en el mateix principi de simplificació, però la finalitat era una altre; buscaven un art amb significats propis; una finalitat transcendental, o simplement experimentar el comportament dels materials.

